

Kulkurit

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen jäsenjulkaisu 2025

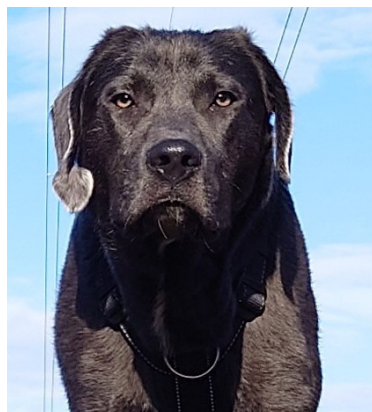

Kulkurit

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen
jäsenjulkaisu 2025

Sisällys

- s. 3 Vuoteen 2025 toiveikkain mielin
- s. 4 Ksey'n kotihoitajan haastattelu
- s. 6 Kaksi kulkijaa – Roosa ja Ilmari
- s. 8 Pumpulikin tahtoo omaan kotiin
- s. 10 Nella sankarikissa
- s. 11 Ksey'n viikonloppuvuorolaisen haastattelu
- s. 12 Marsut kodinvaihtajina
- s. 13 Yhdistyksen eläinlukuja

Kuvassa: Toivo
Kuvaaja: Sanna Suomalainen

Kulkurit
Kouvolan Seudun
Eläinsuojeluyhdistys ry:n
28. perättäinen vuosijulkaisu.

Yhteystiedot
Kouvolan Seudun
Eläinsuojeluyhdistys ry
Puistolantie 9, 45610 KORJA

Puhelinnumero arkisin 9–15
Talteenotto asiat 8–16
Viikonloppu ja pyhät 8–14
040 821 554

www.ksey.net
kseyry@gmail.com

Toimittanut: KSEY ry:n hallitus
Graafinen suunnittelu, taitto: Suvi Ekholm
suvi.ekholm@gmail.com
Painatus: Digitaalipaino Seppo Talja Oy
Painos: 700 kpl

**TAIDETUPA PIKKUSELMA,
GALLERIA PATO JA PATO KLUBI
KUUSANKOSKEN TAIDERTUUKISSA**

www.taidetupapikkuselma.com

VUOTEEN 2025 TOIVEIKKAIN MIELIN

Viime vuonna Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry täytti 70 vuotta. Juhlat pidettiin 16.8.2024 Pato Klubilla Kuusankoskella. Mennyt vuosi oli myös tärkeä löytöeläinten osalta, sillä yhdistys sai Kouvolan sekä Iitin löytöeläinten talteenoton sopimukset vuosille 2025 – 2027. Olisimme toivoneet sopimuksien mahdollistamista toistaiseksi voimassa olevaksi, olemmehan hoitaneet talteenoton määräaikaisena jo vuodesta 2008 lähtien. Tämän eteen aiomme tehdä töitä tulevina vuosina, ja ehkä pysyvämpi talteenotto mahdollistuu seuraavassa sopimuksessa.

Viime vuosina talteenotetuista kissoista vain noin kolmasosa on löytänyt takaisin omaan kotiinsa. Viiden vuoden sisällä yhdistykselle tulleiden löytökissojen määrä on tasaisesti laskenut. Kissojen arvon nousu ja omistajien tietoisuus kissoista ja niiden hoidosta on parantunut. Erittäin arkojen kissojen määrä on vähentynyt, ja yhä useammin myös ne kissat, joiden perään kukaan ei kysele, ovat kesyjä kotikissoja, jotka saadaan helposti uusiin koteihin.

Alkuvuonna yhdistykselle tarjottiin edellisiä vuosia enemmän kissoja pitovaikeuksien vuoksi. Usein näitä kissoja ei ole käytetty kertaakaan eläinlääkärissä, koska kissa on kuulemma terveoloinen. Kun yhdistys on käyttänyt kissan eläinlääkärissä, tältä löytyy kuitenkin usein poistettavia hampaita tai perussairauksia. Kissan kuntoa ei pysty arvioimaan ulkoapäin ja säännölliset terveystarkastukset tulee muistaa. Kannattaa myös aina pitää huolta, että rokotukset ovat voimassa. Eläintä ei tule ottaa, jos ei ole kykenevä maksamaan sille myös tarvittaessa eläinlääkäripalveluita.

Yhdistyksen alkuvuosi oli vauhdikas ja hoitoon tuli paljon eläimiä, mutta tällä kertaa ei pelkästään kissoja vaan myös muun

muassa koiria, kanoja ja poneja. Olemme tähän mennessä pystyneet ottamaan kaikki tarjotut kissat ja muutkin eläimet, tai vähintään löytäneet niille paikat muista yhdistyksistä.

Yhdistyksellä oli tammikuussa lähes 20 kissaa, joilla todettiin sieni-infektio. Työntekijät ja vapaaehtoiset hoitivat kissoja sienilääkkeillä ja pesuilla useita viikkoja tuloksellisesti. Periksiantamaton hoito ja yhdistyksellä olevat hyvät eristystilat auttoivat saamaan kissat terveiksi ja uusiin koteihin. Eristystiloissa on yksittäiset ilmastoinnit ja helposti desinfioitavat pinnat, jotta tartuntatautien siirtymistä voidaan ehkäistä, mikä oli tässä tilanteessa ratkaisevaa.

Koirien määrä on tällä hetkellä muuttunut 5-15 luovutuskoirasta noin 50-60 koiraan vuodessa. Yhä useammin luovuttajana toimii eläinsuojeluviranomainen, eivät vain yksityiset ihmiset. Tänä vuonna tulee täyteen 20 vuotta siitä, kun Valkealasta huostaanotettiin yli sata koira ja yhdistys otti ne hoitoonsa. Tuolloin koiria varten vuokrattiin tilat ja palkattiin hoitajat. Puolen vuoden jälkeen kaikki koirat olivat saaneet omat kodit. Tällä hetkellä kissojen lisäksi myös koiria luovutetaan paljon pitovaikeuksien vuoksi. Jos määrät kasvavat tähän tahtiin myös lähivuosina, on yhdistyksen mietittävä koiratilojen hankkimista, joko rakentamalla uutta tai etsittävä jo olemassa olevista tiloista sopivaa.

Olemme saaneet valtavasti apuja ja vakiintuneita lahjoittajia, joilla tämä kaikki auttaminen mahdollistuu. Kiitos kaikille vapaaehtoisille, lahjoittajille ja teille jotka olette auttaneet eläimiä tarjoamalla kodin.

Heidi Saarikko
Taloudenhoitaja

Metsäkulman Eläintuhkaus & Eläinpalvelut

**Tuhkauspalvelut pieneläimistä hevosiin
Eläinkoulutuksia ja -kurseja
Verkkokauppa**

**Yksilöllisiä ja laadukkaita tuotteita ja palveluita
eläimen koko elinkaaren ajalle.**

Nurmipolku 68, 47490 MANKALA(Iitti) puh. 040-5129269
metsakulman.com

Mitä kotihoitaja tekee - ja miksi se on tärkeää?

Kselyn kotihoitaja Päivi Penttilän haastattelu

Mikä sai sinut ryhtymään Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen kotihoitajaksi?

Ryhdyin kotihoitajaksi vuonna 2013 ollessani hoitovapaalla pienten lasten kanssa. Varsinaisesti en ollut ajatellut hankkia itselleni lisäpuuhaa, mutta näin facebookissa mainoksen, jossa etsittiin uusia kotihoitajia. Tarjosin sitten paikkaa melkein hetken mielijoh- teesta kahdelle pennulle, Sylville ja Helville, ja siitä tämä harras- tus sitten lähti. Huomasin saavani itselleni paljon iloa ja energiaa kotihoitajuudesta. Tuntui hyvältä olla avuksi edes jollekin, vaikka

rahkeet eivät valtavan suuriin riittäneetkään. Myös muu perhe on pitänyt hoitokissojen kanssa elämisestä ja olemisesta.

Millaisia kissoja sinulla on tällä hetkellä kotioidossa?

Tällä hetkellä minulla on hoidossa kaksi 6-vuotiasta kollipoikaa, Mortti ja Vertti, jotka ovat kodinvaihtajia. Joskus elä- mäntilanteet muuttuvat ja kissat tarvitsevat uudet kodit. Molem- mat pojat oli leikattu, joten he tarvitsivat vain tehosteroko- tuksen, sirutuksen ja hammas- lääkärikäynnit. Nämä punaiset pojat ovat sujahtaneet hyvin arkeemme ja elävät ihan taval- lista kotikissan elämää meidän perheessä. Pojat ovat leikkisiä, mutta rauhallisia luonteeltaan. Onkilelut ovat parhaita, mutta iltaisin saattavat pistellä mel- koista rallia hetken aikaa. Kis- sat arvostavat tasaista arkea, suuremmat muuttajat saa- vat pojat hieman stressaantu- maan ja karvaa irtoaa tuolloin reilummin. Ihanat kollit!

Kävin hakemassa kis- sapojat eläintalolta joulun aikaan, ja alkuun olivatkin aika ihmeissään elämänmuu- toksesta. Vertti muutti vaa- tekaapin päälle ja Mortti painautui patterin alle piiloon. Pojat olivat kuitenkin tosi kilt-

tejä ja saimme silitellä niitä. Hil- jalleen he alkoivat luottaa mei- hin ja uskaltautuivat liikkumaan ympäri taloa. Talon paras paikka on joko olohuoneessa kissojen kii- peilypuussa tai alakerrassa mei- dän 12-vuotiaan huoneessa. Nyt uutuutena keväällä aukesi par- vekekausi, ja Mortti ja Vertti ovat päässeet tähyilemään verkote- tulta parvekkeelta ulkoilmaa. Tosin heidän kanssaan tarvitsee olla parvekkeella, jotta he uskal- tavat siellä olla.

Mortin ja Vertin aamu alkaa silloin, kun ensimmäinen ihmi- nen herää. Siihen asti he nukkuvat rauhassa, mutta kun kuulevat että joku nousee ylös, juokse- vat pojat samantien aamupalalle. Aamupäivä menee usein torkku- essa, mutta iltapäivällä halutaan jo leikkiä ja mahdollisesti päästä parvekkeelle. Mortti ja Vertti eivät enää hämmästele vieraita ihmi- siä, ja hyvin ovat tottuneet myös muihin kissoihin. Meillä on yksi oma kissa ja näihin kuukausiin on mahtunut myös kaksi muuta koti- hoitolaista, jotka ovat muuttaneet jo omiin koteihinsa.

Mortin ja Vertin kohdalla ehdottomia onnistumisen hetkiä ovat ne, kun pojat ovat alkaneet itse tulla syliin rapsuteltaviksi. Alkuun olivat niin ihmeissään uudesta elämästä, joten on ollut ilo katsella, kun pojat ovat puhjenneet kukkaan ja nauttivat elämästään.

Mitä toivot kotihoidokkien tulevalta pysyvältä kodilta? Millainen tunne on luopua hoitokissasta, kun se löytää oman kodin?

Mortin ja Vertin toivoisin pääsevän samaan kotiin. Veljekset ovat eläneet koko elämänsä yhdessä, joten en haluaisi erottaa niitä. Pojille etsitäänkin yhteistä kotia. Pojat pitäisivät varmasti eniten kodista, jossa ollaan paljon kotona ja jossa arki olisi tasaista ja suht samanlaista. Aika monelle kissalle olen sanonut, että jos ei löydy sitä oikeaa kotia niin sitten jäät tänne meille. Näin olen jutellut myös Mortille ja Vertille. Mutta aina se oikea koti on tullut vastaan.

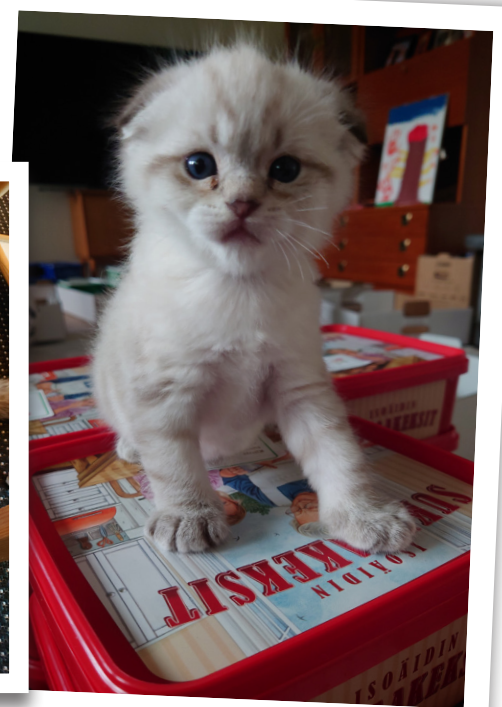
Yleensä kissojen luovuttaminen uuteen kotiin tuntuu hyvälle. Meidän tehtävämme on auttaa kissejä uuden elämän alkuun. Hoitaa kuntoon, oppia luottamaan ihmisiin ja elämään. Kun työ on tehty, meidän on aika luopua ja antaa

hoidokit omille ihmisilleen. Joskus ollaan vähän itketty kissan lähdön jälkeen, mutta yleensä ei. Hyvään perheeseen on mukava antaa kissa. Tuntuu hyvälle, että kissa on saanut apua ja mahdollisuuden, jonnekin elämä on voinut muuttua paljon. Tiukinta on antaa pois kissoja, jotka ovat olleet tosi arkoja ja viljejä tullessaan ja joita on kesytetty kuukausia kotihoidossa. Kun ne ovat vihdoin alkaneet luottaa ihmiseen, ne muuttavat uuteen kotiin. Mutta näin sen kuuluu mennä, sitten vapautuu taas paikka uusille avuntarvitsijoille.

Mitä haluaisit sanoa jollekin, joka harkitsee kotihoitajaksi ryhtymistä?

Kotihoitajana oleminen ei lopulta vaadi kovin paljon. Riittää, kun on halua ja intoa ja jonkin verran aikaa. Mitään suurta kokemusta ei etukäteen vaadita, meillä on hyvä porukka, jossa kyllä neuvotaan ja opastetaan. Asiat järjestyvät kyllä. Tästä tulee tosi hyvä mieli myös itselle.

Kaksi kulkijaa, yksi sydämen suunta – Roosa ja Ilmari saivat uuden mahdollisuuden

Noin puolivuotiaat koiranpennut Roosa ja Ilmari saapuivat Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistykselle tammikuussa 2025. Koirat olivat tullessaan laihoja ja Ilmarin selästä puuttuivat lähes kaikki karvat. Koirilla oli myös matoja. Saapuessaan kotihoitoon tammikuun alkupuolella Roosa painoi vain noin 9 kiloa ja Ilmari 14 kiloa.

Sopeutuminen vilkkaan lapsiperheen elämään alkoi kuitenkin lupaavasti. Kaksikko leikki keskenään, eikä alkuun ilmennyt minkäänlaista rähinöintiä. Ruoka maistui molemmille ja ruokailuhetketkin rauhoittuivat ensimmäisen viikon aikana – ei enää ahmittu hurjalla vauhdilla.

Kahden viikon kotihoiton jälkeen energiatasot alkoivat nousta – ja juokseminen, sehän on ihan parasta! Roosa viihtyi vielä toistaiseksi vain omalla pihalla, sillä muu maailma tuntui pelottavalta. Autot, ihmiset ja äänet saivat pienen tytön niin hämillään, ettei pissakaan tullut hihnassa. Kotiinpäin oli aina kiire – kotona oli turvallisinta. Roosa ei mielellään ulkoile, jos on kylmää, märkää, pimeää tai pelottavaa. Vaikka energiaa olisi kuinka paljon, kaikki virta tuntuu katoavan laminaatin väliin siinä vaiheessa, kun ulkovaatteita aletaan pukea.

Ilmari puolestaan lähti mielellään pidemmillekin lenkeille, vaikka ei hänkään vielä rohjennut ulkona pissata.

Vähän myöhemmin koirien leikit saivat välillä dramaattisia sävyjä, ja pieniä väliensel-

vittelyjäkin alkoi esiintyä. Roosa on kipakka tyttö, joka näyttää Ilmarille kaapin paikan – vaikka yleensä onkin se, joka haastaa leikkiin. Järsimistarpeeseen on tarjottu puruluita, mutta myös tuolinjalat ovat saaneet osansa.

Kummankin kunto koheni nopeasti, eivätkä ne enää olleet niin reppanoita. Tammikuun loppuun mennessä sisäsiisteyskin alkoi sujua – Roosa on oppinut herättämään aamuisin, ja Ilmari odottaa kiltisti ovella, kun on hätä.

Roosan ja Ilmarin kanssa on harjoiteltu muun muassa istuen odottamista, suihkussa käymistä, korvien puhdistusta, kynsien leikkaamista ja hihnäkävelyä. Molemmat koirat suhtautuvat hoitotoimenpiteisiin hyvin ja kaikki sujuu hienosti – pesuista kynsienleikkuuseen. Turkin harjaus on molempien mielestä aivan ihanaa, varmasti myös kutisevan ihon vuoksi. Painot ovat nousseet tasaisesti.

Neljäs viikko toi mukanaan hieman haasteita ripulin ja eläinlääkärikäyntien muodossa. Roosa sai uuden antibioottikuurin, lääkärissä epäiltiin kohtutulehdusta. Painonnousu ja kunnon kehitys ottivat ripulin vuoksi takapakkia. Onneksi uusi ruoka ja vatsalääkkeet helpottivat nopeasti vatsavaivoja.

Roosa on hellyydenkipeä tyttö, joka on mukana kaikessa – oli kyseessä sitten pyykinlaitto tai tiskikoneen täyttö. Hän hakeutuu mielellään viereen nukkumaan ja rakastaa päiväunia sohvalla muiden katsellessa televisiota. Roosan sisäsiisteys sujui jo alkuvaiheessa, kunhan ulos lähdettiin riittävän

usein.

Ilmari on Roosaa rauhallisempi, mutta innostuu kyllä leikeistä ja rakastaa kehuja. Iloisena poikana Ilmari myös "juttelee", kun mieli on erityisen hyvä. Kotihoidossa hänestä kuoriutui reipas lenkkeilijä. Ulkona maistuisi kaikki – erityisesti kävyt. Myös kengät ja huonekalut ovat kiinnostavia ajanvietteitä tylsinä hetkinä. Ilmari on hieman haukkuherkkä ulkoa kuuluviin outoihin ääniin, mutta luonteeltaan hän on oikea hyväntuulen koira, joka rakastaa nameja. Kouluttaminen onkin hänen kanssaan mukavaa ja helppoa.

Matkan varrella on hoidettu mm. ripulia, matoja ja iho-oireita, mutta muuten kaikki on sujunut pääosin hyvin. Maaliskuussa molemmat voitiin vihdoinkin rokot-

taa ja huhtikuun puolivälissä Roosan paino oli jo huikeat 20,5 kiloa ja Ilmarin 22,5 kiloa. Ilmarille ja Roosalle ollaan lehden kirjoittamisen aikoihin etsimässä omaa rakastavaa kotia. Lehden saapumisen aikaan molemmat ovat jo todennäköisesti uusissa kodeissaan.

Kuvat: Janet Wiik

Pumpulikin tahtoo omaan kotiin

Albiinokani Pumpuli tuli eläntalolle siskonsa Kerttulin kanssa. Ne leikattiin ja sirutettiin. Kanit eivät tulleet enää toimeen keskenään, joten ne etsivät uutta kotia erillään ja Kerttuli saikin jo kodin. Eläinlääkäriässä tutkittiin Pumpulilla stressitilanteissa ilmaantuvaa tärinää ja hujumista. Tämä todettiin pikkuaivojen kehityshäiriöksi, jolla ei ole muuten vaikutusta normaaliin arkeen eikä se vaadi lääkitystä.

Pumpuli tuli eläntalolle vuoden 2024 huhtikuussa ja pääsi pian sijaiskotiin. Siellä hän on viettänyt jo pitkän tovin ja hänen tapansa ovat tulleet tutuiksi. Ensimmäisestään hänelle toivotaan kotia, jossa ei ole muita kaneja. Pumpuli on kuitenkin tottunut lapsiin. Kani on utelias, kiltti ja touhukas. Hän osaa myös tehdä tarpeensa tiettyyn paikkaan, jolloin siivous helpottuu. Sijaiskodissa myös lapsi on äitinsä mukana hoitamassa kania. Lapsi tekee Pumpulille

tempuratoja ja antaa herkkuja. - Kerran Pumpuli hyppeli kuljetuskoppien päältä ikkunalaudalle, sijaishoitaja kertoo. Se on siis ketterä kiipeilijä.

Kanien tapaan Pumpulikin tykkää nakertaa paljon ja se on myös hyväksi hampaiden kulutukselle. Kanien ja jyrtsijöiden hampaat kasvavat jatkuvasti ja siksi kovaa syötävää sekä pureskeltavaa on aina oltava tarjolla. Jos hampaat satuisivat kasvamaan liian pitkiksi, kani ei pystyisi enää syömään ja

hampaat tulisi leikkauttaa nukutuksessa eläinlääkärillä. Yleisesti ottaen kaniin ja jyrsijöiden pito on helppoa, kunhan ottaa etukäteen selvää perusasioista. Nakerteluun sopivat esimerkiksi pahvilaatikot, murepakettit ja oksat. Heinä ja kaneille sopivat pelletit kuuluvat myös olennaisesti niiden ruokavalioon. Kesä on siitä hyvää aikaa, että luonnosta voi kerätä tuoretta syötävää. Osa kasveista voi myös kuivattaa itse ja tarjota syötäväksi vaikka talvella.

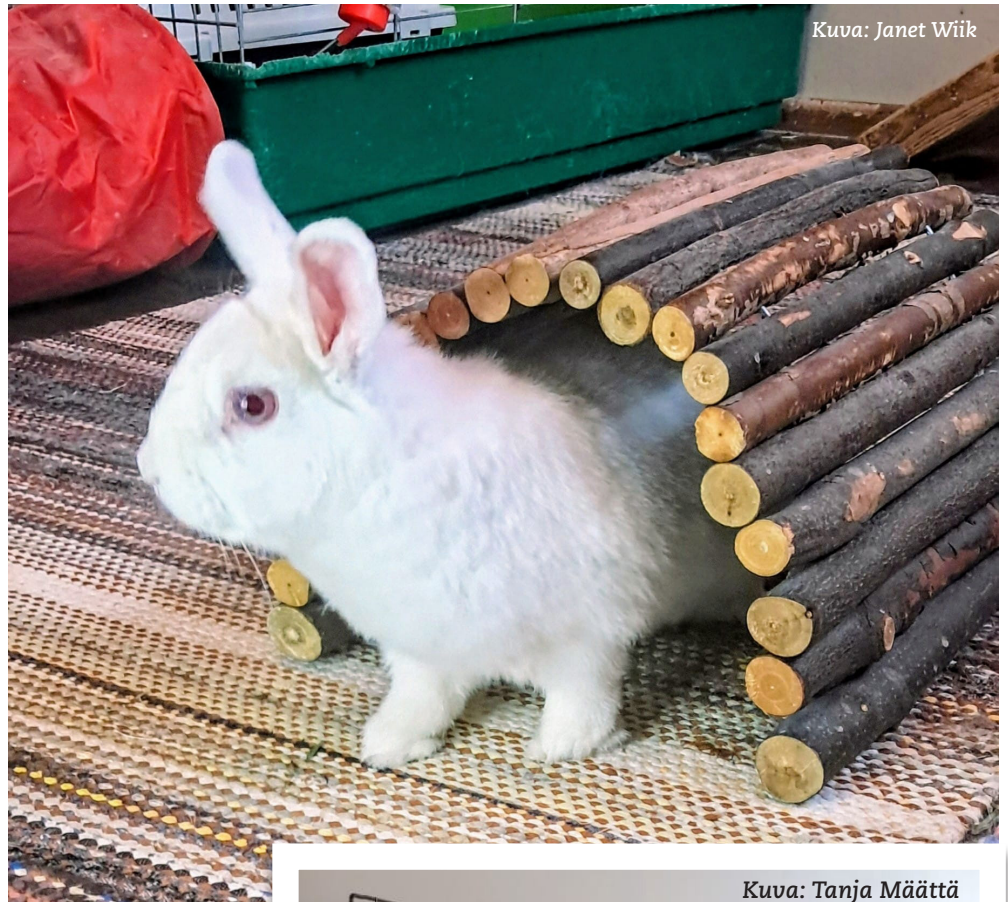
Pumpuli tarvitsee laajan aitauksen, jossa asua. Jotkut kaniin omistajat tarjoavat niille kokonaisen huoneen tai antavat asua koko asunnossa, jossa jaloittelu on tehty turvalliseksi. Kanilla voi olla häkki, jossa se voi syödä ja levätä. Muutoin häkit ovat usein liian pieniä pelkästään asumiseen.

“Itse marsujen omistajana olen aina tykännyt tehdä niille jotain hauskaa. Olen virkannut paljon esimerkiksi tunneleita ja makuualustoja”, kirjoittaja Janet Wiik kertoo. Internetissä on paljon ideoita, joilla kaniin ja jyrsijöiden arkea voi ilahduttaa. Taitava voi myös valmistaa puusta mökkejä ja siltoja. Kissoille ja pienille koirille tarkoitettut tunnelit ja pedit voivat sopia kaneille. Pihalle tarkoitettujen kaniin ulkohäkit voivat sopia hyvin myös sisälle. Tukevista aitauspallasista voi kasata erikokoisia aitauksia ja lisätä kerroksia. Aitauksen korkeutta voi myös lisätä, jos se tuntuu tarpeelliselta. Rakenteet kannattaa vahvistaa esimerkiksi nippusiteillä ja yläkerroksia kannattaa tukea kunnolla alapuolelta.

Tiesitkö, että alueellamme toimii myös aktiivinen yhdistys **Kaakon kaniit ja jyrsijät ry**? Se järjestää esimerkiksi näyttelyitä, jonne voi tuoda oman lemmikkinsä tai tulla vain katselemaan. Tämä on hyvä tilaisuus tutustua muihin omistajiin sekä kysellä lisätietoa kaniin ja jyrsijöiden hoidosta.

Pumpuli-kani elää edelleen sijaiskodissaan, jossa kävin häntä tapaamassa. Pari kiinnostunut on käynyt kyselemässä, mutta hän on edelleen kotia vailla. Mikäli kiinnostuit Pumpulista, ota yhteys eläintalolle.

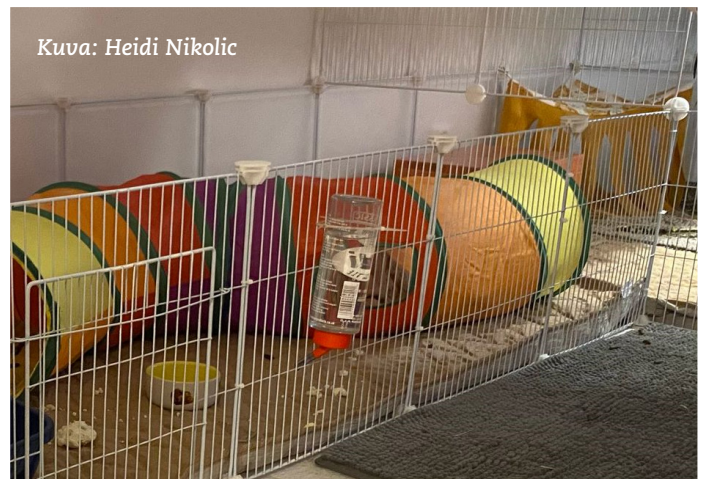
Janet Wiik

Kuva: Janet Wiik

Kuva: Tanja Määttä

Kuva: Heidi Nikolic

NELLA sankarikissa

Tämä on pikku kertomus Nellasta hengenpelastajana, tapahtumat sijoittuvat talveen 2023.

Olin itkennyt vanhan kissamme lähtöä jo kuukausia. Sitten mieheni sanoi yhtenä päivänä että itkut seis, haetaan meille uusi kissa. Hämmästyin. Olimmehan päättäneet, että Isabellan jälkeen emme ottaisi enää kissaa. Ennen adoptiopäivää kävi kuitenkin seuraavanlaisesti:

Olin selkävaivainen, mutta halusin viedä linnuille ja oraville syötävää rivitaloasunnollemme, joka oli tyhjillään. Asumme omakotitalossa, jossa on ulkona enemmän tilaa koirille. Oli iltapäivä, pikkuisen jo hämärsi, ja pääsin tekemääni polkua pitkin laittamaan ruoat tarjolle, mutta kun tulin takaisin, kaaduin selälleni talon päätyyn. En päässyt ylös, yritin, mutta ilman tulosta. Huusin apua, ei ketään missään. Ilta alkoi tehdä tuloaan enkä voinut soittaa miehelleni, koska olin ehtinyt paiskata laukkuni sisälle ottaessani ruuat esiin! Annoin periksi: kuolen siis hypotermiaan tässä hangella. Makasin vain hiljaa, kun ei mikään auttanut. Sitten muistin: ei, en voikaan kuolla hypotermiaan, meillehän tulee huomenna punainen Nala-kissa Ksey:ltä! Pakkohan minun on olla kotona! Kanta-päilläni sain hilattua itseäni puoli senttiä kerrallaan kohti "polkua", konttasin siitä portaille ja pääsin pysyyn seinästä kiinni pidellen. Ja seuraavana päivänä saimme Nalan eli Nellan!

Ja niin tuli Nella meille ja toi rutkasti elämäniloa meidän perheeseemme! Minusta Nella pelasti henkeni, sankarikissa siis!

Kuvassa Nella, vaatimaton sankari ❤️

Kiitos Ksey:n kisulle, jäin henkiin!

Anita Mattila

TURVASIRU.FI
TUO KADONNEEN KAVERIN TAKAISIN

Parempaa turvaa
lemmikillesi

Turvasiru.fi
palvelee
24/7

Tärkeä tehtävä tassujen takana

Ksey:n viikonloppuvuorolaisen Emmi Perinnön haastattelu

Miten päädyit mukaan KSEY:n vapaaehtoistoimintaan?

Olin miettinyt jo jonkin aikaa, että olisi kiva päästä auttamaan eläimiä. Kun näin KSEY:n somessa ilmoituksen vapaaehtoisillasta, päätin mennä kuuntelemaan mitä kaikkea vapaaehtoisena voisi tehdä. Tätä kautta päädyin mukaan toimintaan ja tekemään vapaaehtoisvuoroja.

Mitä kaikkea viikonloppuvuoroon eläintalolla yleensä kuuluu?

Vuoroissa päätetään ensin kuka hoitaa minkäkin tilan ja tämän jälkeen katson onko jotain huomiota vaativaa, lääkityksiä yms. omalla vastuualueellani. Tämän jälkeen siivoan eläimen tilat, hiekkalaatikon, annan ruoat ja vedet ja mahdolliset lääkkeet sekä eläimestä riippuen pajailen tai leikitän. Tämän jälkeen kirjaan ylös havainnot, jotta seuraava vuorolainen tietää onko syöty, tarpeet tehty tai onko muuta huomioitavaa.

Millainen on tyypillinen päiväsi vapaaehtoisena?

Päivät vaihtelevat paljon sen mukaan millaisia eläimiä talolla on. Jotkut haluavat olla omassa rauhassa, jolloin pyrin hoitamaan hoitotoimenpiteet mahdollisimman nopeasti, kun taas toiset kaipeavat läheisyyttä ja leikkiä, jolloin heidän kanssa aikaa kuluu enemmän.

Millainen on ollut mieleenpainuvuin hetki vapaaehtoisena?

Useiden eläinten kohtalot ovat koskettaneet ja vuoroihin on mahtunut niin itkua kuin nau-

ruakin. Välillä olen siivonnut huonetta nauraen kun kissanpennot kiipeilevät pään päällä tai kun joku kissa istuu olkapäällä pesten naamaani samalla, kun yritän siivota hänen koppiaan. Välillä olen istunut lattialla itku silmässä rauhoittellen ja silitellen eläintä, joka on tuotu meille langanlaihana ja kaltoinkohdeltuna.

Mikä eläintalon tehtävissä on sinulle palkitsevinta? Mikä saa palaamaan viikosta toiseen?

Palkitsevinta on ehdottomasti kun pääsee auttamaan edes pientä osaa kodittomista eläimistä. On parasta kun näkee, että villiintyneestä kulkurista kuoriutuukin rapsutuksia rakastava sylikissa. On ihana seurata miten eläimet pääsevät uusiin koteihin ja saavat uuden mahdollisuuden.

Onko jokin eläin jäänyt erityisesti mieleesi?

Muistan esimerkiksi yhden kissan, joka tuli talteenottoon eikä hänelle ilmaantunut omistajaa. Kissa tarvitsi silmätippoja ja yritimme niitä kolmen vapaaehtoisen voimin laittaa, kun kissa oli sellainen sähikäinen ettei siihen saanut koskea millään. Yrityksistä ja suojista huolimatta se onnistui raapaisemaan ja puremaan. Ajattelin, että mitenhän tälle kissalle koskaan löydetään uutta kotia. Viikkojen päästä kun tulin seuraavan kerran talolle, silittelin kissalassa erästä huomionkipeätä ja kehrävää kissaa, kunnes tajusin että tämä on se sama ärhäkkä vilikissa. Välillä nämä ärhäkät tapaukset muuttuvat silmänräpäyksessä huomattavaksi, ettei heillä ole enää mitään hätää ja vaivat saadaan hoidettua.

Miten vapaaehtoistyö eläinten kanssa on vaikuttanut sinuun? Onko tullut uusia näkökulmia, taitoja, ystäviä?

Olen huomannut kuinka jokainen eläin on täysin oma yksilönsä, joilla on oma tarinansa ja syyt toimia kuten ne toimivat. Eläinten kanssa toimiminen on antanut vielä enemmän vahvistusta sille, että jokainen elämä on arvokas.

Millaista yhteistyö eläintalon henkilökunnan ja muiden vapaaehtoisten kanssa on?

Talolle on aina mukava mennä, sillä henkilökunnan ja muiden vapaaehtoisten kanssa on aina mukava vaihtaa kuulumisia. Välillä hommien lomassa istuskellaan yhdessä kahvilla ja jutellaan kaikesta muustakin eläinten lisäksi. Arvostan eläintalollamme sitä, kuinka kaikki ovat aina valmiita auttamaan toisiaan.

Mitä sanoisit ihmiselle, joka miettii vapaaehtoiseksi ryhtymistä, mutta epäröi?

Vapaaehtoiseksi ryhtyminen ei sido mihinkään ja vuoroja ja hommia voi tehdä aina omien aikataulujen ja jaksamisen mukaan. Hommia saa tehdä aika vapaasti omien aikataulujen ja kiinnostuksen mukaan. Vuoroissa on aina työntekijä tai muita vapaaehtoisia, joten aina saa apua. Rohkeasti kokeilemaan! 😊

Jos saisit toivoa eläimille yhden asian lisää maailmaan – mikä se olisi?

Toivoisin, ettei yksikään lemmikki joutuisi kuolemaan yksin. Toivoisin, että jokaisella lemmikillä olisi rakastava koti jossa eläin saa olla sellainen kuin on.

Marsut kodinvaihtajina

Vuonna 2009 hankin lemmikin Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistykseltä. Kotia etsi Vili-marsu, jonka nimesin Rolleksi koska se näytti ihan sen nimiseltä. Se oli musta, jolla oli oransseja vivahteita turkissa sekä pyörre otsassa. Rolle kesyyntyi nopeasti ja oli oikein hellyyttävä marsu.

Kävin leikkauttamassa Rollen, koska se tarvitsi kaverikseen naaraspoikasen. Rolle toipui leikkauksesta hyvin ja nopeasti. Tein ison aitauksen, jossa niillä oli tilaa kulkea. Ne pääsivät myös päivittäin jaloittelemaan huoneeseen, jossa niiden aitaus oli. Huone oli tehty marsuille turvalliseksi.

Rolle oli iso ja rohkea. Se oli pienen laumansa johtaja ja tepasteli aina ensimmäisenä tutkimaan kaikkea uutta. Diva-tyttö seurasi ujon perässä. Ne tulivat erittäin hyvin toimeen keskenään ja nukkuivat kylki kyljessä.

Kesäisin hyvällä ilmalla pidin marsuja aitauksessa valvottuina syömässä vähän ruohoa. Otin ne aina mukaan kesämökille, jossa niillä oli isompi ulkoaitaus. Öisin ne olivat kuljetuskopissa mökissä meidän kanssamme.

Valokuvasin marsujani paljon. Tätä juttua kirjoittaessani oli mukavaa katsella vanhoja kuvia ja muistella menneitä. Vuonna 2013

Rolle ja Diva pääsivät myös Ksey:n kalenteriin ja olin todella iloinen siitä. Olen säilyttänyt tuon kalenterin hyväkuntoisena kaikki nämä vuodet. Myös samana vuonna tytäreni syntyi.

Rollen jälkeen meille on tullut muitakin kodinvaihtajia suoraan perheistä. On ollut gerbiilejä, nykyinen koira ja nyt monen vuoden jälkeen jälleen marsu. Tällä kertaa marsu on Kesy:ltä, eli Kotkan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:ltä. Toinen kaverimarsu on suoraan kasvattajalta.

Olen virkannut marsuilleni paljon tunteita ja alustoja. Haaveilin tälläkin kertaa suuresta lattiatason aitauksesta, mutta koiran vuoksi se ei ole mahdollista. Aitaus on tukevan hyllykön päällä ja se on myös meille ergonomisempi hoitaa sekä siivota. Siinä on kaksi kerrosta ja laidoitettu puusta tekemäni silta, jota pitkin marsut pääsevät kävelemään yläkerrokseen.

Laumaa täydentää pian kolmas marsunpoikanen, joka tulee samalta kasvattajalta. Tämän lauman jäseniä valitessani olen ajatellut ensisijaisesti Jeppeä, joka on rankan historian omaava kodin-

vaihtaja. Se on ollut meillä yli puoli vuotta, ja vasta nyt alan huomata edistymistä sen kesyyntymisessä. Sen lajitoveri Nekku on rohkeampi ja varmasti auttanut tässä paljon. Joillakin kodinvaihtajilla on voinut mennä luottamus ihmisiin ja lajitovereihin. Kärsivällisyys ja aika usein palkitsevat.

Marsujen omistajille hyvä yhdistys on Suomen Marsuharrastajat ry, joka on monessa mukana. Yhdistys järjestää näyttelyitä, koulutuksia ja muita tapahtumia. Heidän kautta voi rekisteröidä kaikki marsut, myös sukutaulutomat risteytykset. Näin pyritään kartoittamaan Suomessa olevien

marsujen määrää. Näyttelyissä on hyvä tilaisuus tutustua muihin omistajiin ja marsuihin lemmikkeinä, jos harkitsee niiden hankkimista. Yhdistyksellä on mm. kotisivut, facebook ja instagram.

Kuvat ja teksti: Janet Wiik

Yhdistyksen eläinlukuja

Vuosi	Eläinrekisterissä eläimiä	Kissoja yhteensä	Koiria yhteensä	Talteenottoja vuodessa	Kissojen haku% talteenotosta
2016	636	546	73	366	30
2017	719	583	96	316	14
2018	573	446	86	289	21
2019	505	403	74	317	28
2020	481	411	59	247	28
2021	502	397	59	272	32
2022	385	328	51	201	26
2023	387	272	61	184	41
2024	434	301	93	180	33

Lavoka Oy

paperit ♦ pesuaineet ♦ pakkaustarvikkeet

www.lavoka.fi

City
Bardurilla.fi

KAIKKIEN KARVAISTEN YSTÄVÄ

- * kirjekuoret
- * ilmoitukset
- * logot
- * käyntikortit
- * julistheet
- * lomakkeet
- * esitteet
- * lehdet
- * numeroinnit
- * etiketit

Kaikilla tuotteilla on laatu sekä toimitus takuu!

Viikko-Print

Asiakaspalvelu:
044 201 3186
tuotanto@viikkoprint.fi
www.viikkoprint.fi

**LEIPOMO
KOPPANEN**

**YHDESSÄ
eläinten
HYVÄKSI!**

ELÄINSUOJELUYHDISTYSTEN KUMMIT RY SEY:N JÄSENYHDISTYS ESYJENKUMMIT.NET

Tmi Suvia

Suvi Salmi
puh. 040 768 8803

- Koirahieroja
- Agilitykouluttaja
- Pallopaimennuskouluttaja

www.suvia.nettisivu.org

Alex&Amanda
Sari Jääskeläinen
Kampaaja, maskeeraaja
P. 050 374 8114
Valtakatu 30, 45700 Kuusankoski

- Agility
- Ongelmakoira-koulutus
- Koiraneuvontapuhelin
(kts. tarkemmat tiedot kotisivulta)

www.homeetta.net

**Korian Fysio
MSV**

- Fysioterapia
- Tuki- ja liikuntaelinfysioterapia
- Neurologinen fysioterapia

- Hieronta
 - Akupunktio
- Myös kotikäynnit

(05) 322 0266
Kyminasemantie 1 A, KORJA

Lounaskahvila

LVI-MARKO MAHO
0400 947 213

LÄMPÖ-, VESI-, VIEMÄRI- JA ILMASTOINTITYÖT JA -TARVIKKEET

0400 947 213 • Alakouluntie 4 • 45610 Korja • posti@lvmaho.fi
www.lvmaho.fi

KUKKALEHTO

Kauppakatu 10, Kausala p. 040 678 7784

Kauppakatu 9, Ksnk p. 0400 414 431

Kukkia juhlaan ja arkeen, iloon ja suruun.

Eläinlääkäri
Veli-Matti Sorvo
Elimäki
040 7566 910

Brodfin Oy

AitoVet

Aidosti paikallinen eläinlääkäri

www.aitovet.fi
p. 040 595 7823

Ma-To 8-18
Pe 8-17
La 10-15

Kahvikissojen asialla Kymenlaaksossa.

PAPULAARI

paahtimo kahvila putiikki

Palveleva eläinkauppa
PETZOO

Kouvolan keskustassa,
kauppakeskus Valtarissa
sekä verkossa petzoo.fi

Kouvolankatu 15, Kouvola
044 202 0255

@petzookv @elainkauppapetzoo

Laaja valikoima
koirille, kissoille,
kaneille, jyrssiöille,
matelijoille ja
akvaarioon!

Mycs iso valikoima
akvaariokaloja sekä
eläviä matelijoita.

PETZOO
PALVELEVA ELÄINKAUPPA

studio
susannamaria

newbornkuvaus
lapsi- ja perhekuvaus

Kotkankallionkatu 23A
Kouvola

info@studiosusannamaria.fi
www.studiosusannamaria.fi

Mikäli vastaanottajaa ei
tavoiteta, pyydetään lehti
palauttamaan osoitteeseen:
Puistolantie 9, 45610 Korja

K O U V O L A N S E U D U N

E L Ä I N S U O J E L U Y H D I S T Y S R Y

Liity jäseneksi!

Voit liittyä yhdistyksemme kannatusjäseneksi:

- jäsenmaksu 25 € /vuosi (aikuinen)
- jäsenmaksu 10 € /vuosi (alle 16-vuotiaat)
- ainaisjäsenmaksu 250 €

Maksut suoritetaan KSEY:n tilille Kouvola Seudun Osuuspankki FI74 5750 0120 1005 25. Merkitse nimesi ja osoitteesi viestikenttään, jotta tiedot välittyvät jäsenrekisteriin.

Jäsenet saavat postia yhdistykseltä yleensä kaksi kertaa vuodessa: toukokuussa jäsenlehden ja joulukuussa jäsenkirjeen. Jäsenet voivat vaikuttaa yhdistyksen päätöksiin vuosikokouksissa. Sääntömääräinen vuosikokous pidetään maaliskuussa. Siellä valitaan myös yhdistykselle puheenjohtaja ja hallituksen jäsenet.

Jos et halua olla pelkkä kannatusjäsen, tule mukaan toimintaamme!

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI74 5750 0120 1005 25	BIC OKOYFIHH
Saaja Mottagare	Kouvola Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry	Uuden jäsenen nimi ja osoitetiedot, sekä teksti UUSI JÄSEN.
Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress		
TILSIIRTO. GIRERING Allekirjoitus Underskrift	Viitenumero Ref. nr	
Tiilitä nro Från konto nr	Eräpäivä Förfallodag	Euro €

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.